

Pääsiäisyömessin saarna 20.4.2019

Mark. 16:1-8

Työntekijöille ja koululaisille pääsiäisviikonloppu alkoi jo torstai-iltana. Kun on pitkä viikonloppu ei ole helppoa olla juhlimatta kaksi- kolme päivää, ja vasta sitten alkaa herkuttelemaan kun viikonloppu on melkein loppu. Minun lasten oli erityisen vaikeaa olla syömättä pääsiäismunia jo torstaina, ja lopuksi teimme kompromissin, että he söisivät joitakin suklaamunia viikonlopun alussa mutta suurinta osaa vasta huomenna ja ylihuomenna.

Jos meidän on ollut vaikeaa odottaa suurta juhlaamme, kuinka paljon vaikeampaa oli Madgalan Marian, Marian Jaakobin äiti ja Salomen odottaa pääsiäispäivää? He olivat nähneet Jeesuksen kuolevan ja myös mihin hän oli haudattu. He halusivat voidella Jeesuksen ruumistaan. Mutta kaikki työnteot olivat kiellettyjä sapattina. Kuvitellaan mikä koettelemus tuo sapatti oli heille: odottaa vuorokautta, joutilaana, ahdistuneena, surun murtamana, kunnes vihdoon sunnuntai-aamuna he pystyivät purkamaan heidän surun tekemällä tämän viimeisen palveluksen Jeesukselle.

Ja mitä odotti heitä saapuessaan haudalle? Enkeli. Enkelit ilmestyivät joskus ennen erityisen tärkeitä tapahtumia Jeesuksen elämässään. Enkeli Gabriel oli ilmestynyt Marialle 30 vuotta aiemmin ilmoittamaan tämän olevan raskaana Jeesuksella. Ja enkeli ilmestyi sitten paimenille ilmoittamaan Jeesuksen syntymän. Ja niin kuin enkelin ilmoitus Marialle oli koetus Marian uskostaan, enkelin ilmoitus pääsiäisaamuna Jeesuksen ylösnousemuksesta, oli sekin koetus noille naisille. Enkeli puhui rauhallisesti ja asiallisesti. Hän ei käyttänyt vaikeita termejä kuten Ihmisen Poika tai Messias, vain kertoi yksinkertaisesti, että Jeesus Nasaretilainen oli noussut kuolleista. Se oli taviksen nimi: nimi ja paikkakunta josta oli kotoisin. Enkeli antoi myös konkreettisia, järkeviä ohjeita naisille. Mutta he olivat niin hämmästyksissään että he eivät pystyneet uskomaan. Jos he olisivat uskoneet enkeliä, he olisivat olleet riemuissaan. Sen sijaan ”he pakenivat haudalta järkytyksestä vapisten.” Kuten luemme tämä luvun loppuosassa, Magdalan Maria tuli toisiin ajatuksiin myöhemmin, päästyään yli shokkiaansa, ja kertoi opetuslapsille Jeesuksen ylösnousemuksesta. Heidänkin oli vaikeaa uskoa, että Jeesus oli oikeasti noussut kuolleista. Ensiksi he kuuluivat asiasta välikäden kautta. Toiseksi heidän yhteiskunnassaan naisia ei pidetty luotettavina todistajina. Mutta he eivät uskoneetkaan, kun tiellä Emmaukseen matkustavat kertoivat heille myöhemmin, että Jeesus oli ilmestynyt heille. Jeesuksen piti ilmestyä opetuslapsille itse paikan päällä, ilmielävänä, jotta he vihdoin uskoisivat että hän oli oikeasti ylösnoussut. Epäilevä Tuomas ei siis ollut ainoa, joka epäili.

On muistettava, että Jeesus oli läsnä melkein kaikissa muissa tapahtumissa joista evankeliumeissa kerrotaan: hänen syntymänsä, kasteensa, kirkastumisensa, kuolemansa, ja suurimmassa osassa ihmeteostaan. Mutta hän oli poissa kun naiset saapuivat haudalle. Vain muutamia viikkoja aiemmin, hän oli herättänyt ystävänsä Lasaruksen kuolleista ja Lasarus oli kävellyt itse ulos haudalta kaikkien edessä. Miksi Jeesus ei tehnyt samaa kun hän itse nousi kuolleista? Miksi hän ei kävellyt ulos haudalta kaikki katsoen?

Se oli uskon koetus. Jeesuksen opetuslapset ja muut kannattajat olivat nähneet niin monia ihmeitä; olivatko he valmiita nyt, vihdoin, uskomaan ihmeeseen ilman omien silmiensä todisteita?

Neitsyt Maria oli uskonut enkeliä, paimenet olivat uskoneet enkeliä, roomalainen sadanpäällikkö oli uskonut Jeesusta kun Jeesus sanoi, että hänen palvelijansa oli parantunut. Ei paimenet eikä sadanpäällikkö kuuluneet Jeesuksen kannattajien ydinjoukkoon. Uskoa vaikka ei näe on yksi suurimmista haasteista, mutta eikä aika ollut tullut, jolloin opetuslasten piti tottua siihen, että Jeesus ei olisi aina fyysisesti heidän kanssaan? Se, että enkeli ja naiset kertoivat Jeesuksen ylösnousemuksestaan oli esimaku siitä, mitä oli tulossa, siitä, että vastedes heidän oli uskottava, vaikka eivät nähneet. Jeesus ilmestyi heille tietenkin pian ylösnousemuksensa jälkeen ja vietti vielä 40 päivää heidän kanssaan tämä maan päällä, mutta sen jälkeen heidän piti uskoa Jumalaan, joka ei ollut enää fyysisesti läsnä heidän elämässään. Niin kuin Jumala lähetti enkelin kertomaan pääsiäisen ilouutisen, Kristus lähetti Pyhän Hengen auttamaan ja inspiroimaan opetuslapsia heidän työssään. Ilman Pyhää Henkeä usko olisi mahdoton.

Me olemme etuoikeutetussa asemassa. Jeesuksen ystävät olivat niin lähellä näitä tapahtumia, että he olisivat tuskin ymmärtäneet niiden merkitystään. Surua seurasi hämmästys, pelko ja lopuksi ilo. Me ymmärrämme ehkä heitä paremmin mitä kaikki tätä tarkoitti. Jeesus oli avannut tien ikuiseen elämään heille, jotka uskovat häneen. Hänen ylösnousemuksensa oli meidän ylösnousemuksemme ennakointi. Meillä ei ole mitään syytä pelätä. Pääsiäisen sanoma on pelkkää iloa. Ja niin kuin varhaisaamun aurinko poisti yön pimeyden pääsiäisaamuna Jerusalemissa 2 000 vuotta sitten, poistakoon Jeesuksen ylösnousemuksen ilosanoma meidän mielestämme kaikkia huolia tänä pääsiäisenä. Aamen